Súd:	Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka:	17C/89/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	6122492302
Dátum vydania rozhodnutia:	11. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dominika Rejdovianová
ECLI:	ECLI:SK:OSBB:2024:6122492302.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica, konajúc sudkyňou JUDr. Dominikou Rejdovianovou, v právnej veci žalobcu 1./ A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom 974 11 C. C., D. XX, štátny občan SR, žalobcu 2./ malol. A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom XXX XX C. C., D. XX, štátny občan SR, zastúpený zákonným zástupcom žalobcom 1./, žalobca 1./ a 2./ v spore zastúpený Lion Law Partners s.r.o., IČO: 36 862 461, so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Komenského 14A, proti žalovanému UNION poisťovňa, a.s., IČO: 31 322 051, so sídlom 813 60 Bratislava – mestská časť Ružinov, Karadžičova 10, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 200.000,- Eur, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 1./ titulom nemajetkovej ujmy sumu vo výške 30.000,- Eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 2./ titulom nemajetkovej ujmy sumu vo výške 40.000,- Eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Konanie v časti o zaplatenie sumy 130.000,- Eur titulom nemajetkovej ujmy z a s t a v u j e .

IV. Žalobcovi 1./ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 1./, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške trov konania.

V. Žalobcovi 2./ p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi 2./, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu 1. inštancie o výške trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 12. 12. 2022 sa žalobcovia 1./ a 2./ domáhali voči žalovanému priznania náhrady škody titulom nemajetkovej ujmy, každý vo výške 100.000,- Eur. Žalobu odôvodnili tým, že dňa 12. 06. 2021 boli spoločne s nebohou A. E. B., t.j. manželkou žalobcu 1./ a matkou žalobcu 2./ účastníkmi dopravnej nehody, keď do nich ako skupiny cyklistov na ceste 1/14 za obcou Harmanec v dôsledku únavy a následného mikrospánku narazil vodič vozidla Volkswagen Passat, ev.č.: C., p. F. B., nar. XX. XX. XXXX. Následkom dopravnej nehody A. E. B. utrpela zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste nehody podľahla. Vodič vozidla sa z dôvodu porušení dôležitej povinnosti vyplývajúcej mu z jeho postavenia vodiča motorového vozidla podľa § 4 ods. 2 písm. f) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, dopustil prečinu usmrtenia a ublíženia na zdraví, za ktoré bol uznaný vinným Trestným rozkazom OS BB č.k. 6T/12/2022 – 431 zo dňa 13. 06. 2022, právoplatný a vykonateľný dňa 28. 06. 2022. Žalobcovia 1./ a 2./ boli s nárokom na náhrady škody odkázaní na civilný proces. Dňa 15. 02. 2022 si žalobcovia 1./ a 2./ uplatnili voči žalovanému nárok na náhradu nemajetkovej

ujmy titulom neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv – práva na súkromie a rodinný život, ktorý požadovali každý vo výške 100.000,- Eur. Žalovaný odpoveďou zo dňa 09. 03. 2022 namietol požadovanú výšku a nepristúpil ani k čiastočnému plneniu v uznanej výške po 10.000,- Eur.

2. V dôsledku dopravnej nehody došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov 1./ a 2./ a to najmä do práva na ochranu súkromného a rodinného života. K zásahu do osobnostného práva žalobcov 1./ a 2./ došlo tým, že bola narušená celistvosť ich rodiny, bolo zasiahnuté do súkromného a rodinného života, pričom následky tohto zásahu sú fatálne a stratou života p. E. B. nereparovateľné, budú pretrvávať po celý zbytok ich života. Celá i širšia rodina utrpela citovú ujmu, pričom aj do súčasnosti pretrvávajú v rodine depresívne stavy, pocity smútku, zúfalstva, šoku a beznádeje. Vzhľadom na smrť matky a manželky sú rodinné väzby vážne a nenapraviteľne narušené. Žiadne zadosťučinenie nie je schopné nahradiť stratu mladého ľudského života. Žalobcom 1/ a 2./ sa následkom dopravnej nehody výrazne zhoršil psychický stav, prejavuje sa u nich post traumatická stresová porucha sprevádzaná úzkosťami a depresiami. U žalobcu 2./ došlo k zhoršeniu prospechu v škole, v porovnaní so stavom pred nehodou sa nevie sústrediť, je podráždený a precitlivený. Žalobca 1./ od dopravnej nehody prežíva stavy úzkosti, nespavosti a stratu zmyslu života. Udalosť mala významný vplyv aj na výkon povolania žalobcu 1./, ktorý vykonával štátnu službu ako príslušník PZ SR so zaradením na odbore dopravnej polície vo funkcii dopravného inžiniera, pretože vzhľadom na priamu účasť na nehode nemohol ďalej túto funkciu vykonávať a na vlastnú žiadosť bol preložený na iný odbor v rámci PZ. Žalobca 1./ plánoval s nebohou manželkou stavbu rodinného domu na darovaných pozemkoch v obci Lučatín. Žalobcovia 1./ a 2./ prišli zo dňa na deň o manželku a matku, s ktorou trávili všetok voľný čas, mali spoločné aktivity a záľuby. Žalobca 2./ bol vo veku 10 rokov bytostne naviazaný na svoju matku vo všetkých sférach rozvíjajúceho sa osobného, osobnostného a rodinného života. Zvlášť u neho vyvolala strata matky najťažší následok. Po celý zbytok života sa bude potýkať s nezmyslenou stratou najdôležitejšej osoby v živote – so stratou matky. Od dopravnej nehody sú žalobcovia 1./ a 2./ senzitívni vzhľadom na prostredie v ktorom sa v nedávnej minulosti pohybovali spoločne s mamou a manželkou, nemôžu sa na nič koncentrovať, často myslia na nevysvetliteľnosť a osudovosť vzniknutého následku. Život žalobcov 1./ a 2./ sa od základov zmenil. Pod vplyvom traumy z prežitej nehody sa prestali venovať športovým aktivitám, najmä bicyklovaniu, ktoré v čase pred nehodou všetci spoločne obľubovali.

3. Závažnosť a intenzita do práva žalobcov 1./ a 2./ na rodinný život je zvýraznená tým, že žili takmer v spoločnej domácnosti aj s rodičmi p. E. B., keďže bývajú v tesnej blízkosti – majú byty nad sebou v jednom vchode na ulici D. XX G. C. C.. Práve tesná blízkosť rodiny rodičov a dcéry vytvorila medzi nimi mimoriadne silné puto založené spoločným zdieľaním každodenných bežných životných starostí a radostí, vzájomnou pomocou starých rodičov o vnuka, dcéry s manželom o rodičov na dôchodku. Rodinné vzťahy p. E. B. s žalobcom 1./ sa začali budovať ich zoznámením v roku 2000, keď až do roku 2004, kedy si zakúpili vlastný dvojizbový byt, bývali spolu s Jankinými rodičmi v trojizbovom byte. V roku 2011 sa p. E. B. spoločne so žalobcom 1./ presťahovali do bytu na adresa D. XX, s jasným cieľom, že si budú s rodičmi navzájom pomáhať. V roku 2011 sa im narodil žalobca 2./. Rodinná spolupatričnosť, sila existujúcich rodinných väzieb a význam trojgeneračnej rodiny sa naplno prejavili, keď v 01/2014 bola p. E. B. diagnostikovaná rakovina prsníka. Náročnosť uvedeného obdobia spočívala jednak v liečbe, po operácii nasledovala chemoterapia a ožarovanie, jednak v starostlivosti o 2,5 ročného žalobcu 2./. Úspešné zvládnutie choroby p. E. B. vo výsledku upevnilo a posilnilo, ešte viac spojilo rodinu.

4. K pracovnej stránke p. E. B., žalobcovia 1./ a 2./ uviedli, že spočiatku pracovala v nemocnici H. H. I. J. G. C. ako administratívna pracovníčka na gynekologicko – pôrodnickom oddelení. Jej sestra p. A. C. ako zdravotná sestra na novorodeneckom oddelení JIS, kde sa pomerne často stretávali. Po zmene pracovného pomeru – prechodom na Krajskú prokuratúru v BB, p. E. B. absolvovala popri zamestnaní vysokoškolské štúdium na UMB BB. Sestra A. bola p. E. B. svedkom na svadbe. Návšteva sestry automaticky znamenala i návštevu u rodičov J.. Na deň 13. 06. 2021, deň po tragickej nehode, bolo plánované spoločné stretnutie za účelom oslavy narodenín (42 r.) p. E. B.. Tak z vnútorného pohľadu všetkých rodinných príslušníkov, ako i z vonkajšieho pohľadu známych spolupracovníkov a okolia sa jednalo o ideálne, ničím nerušené a plne funkčné rodinné vzťahy. Žalobcom 1./ a 2./ sa od základov zmenil život, prišli o radosť, ktorú mali so svojou manželkou a matkou prežívať, prišli o rodinu a jej celistvosť, o súkromie a tiež o radosť zo života, ktorý bude už navždy poznačený dôsledkami konania vodiča osobného motorového vozidla. Žalobcovia 1./ a 2./ mali s p. E. B. veľmi blízky vzťah, boli medzi nimi vytvorené silné sociálne, morálne a citové väzby. V dôsledku dopravnej nehody stratili lásku

a radosť prežívanú s manželkou/matkou. V skutkových okolnostiach prípadu neprichádza do úvahy spoluzavinenie na strane žiadneho z poškodených, a ani na strane p. E. B..

5. Žalobcovia 1./ a 2./ v ďalšom uviedli, že primárnym významom hľadania výšky nemajetkovej ujmy je funkcia satisfakčná – t.j. vyvážiť, resp. zmierniť nepriaznivý následok neoprávneného zásahu, nakoľko nemajetkovú ujmu a jej rozsah nemožno exaktne kvantifikovať a vyčísliť. Je možné poskytnúť všetkým poškodeným iba určitú mieru satisfakcie, resp. zadosťučinenia, ktorá iba z časti dokáže zmierniť vzniknutí nemajetkovú ujmu, nedokáže ju však reparovať v celom rozsahu, pretože to nie je objektívne možné. Okrem závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k porušeniu práva došlo, je potrebné rešpektovať požiadavky účinného primeraného zadosťučinenia, ale i požiadavky nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie, všetko v rámci princípu proporcionality a s vedomím, že nárok z titulu práva na ochranu osobnosti nedoplňuje ani nerozširuje náhradu škody, ktorá môže byť poškodeným poskytnutá titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia. Mantinelmi pre proporcionálne spravodlivé zadosťučinenie vo finančnom vyjadrení je teda hľadisko primeranosti, sledujúce účel kompenzácie a na druhej strane výška peňažnej satisfakcie by nemala byť prostriedkom bezdôvodného obohatenia a pôsobiť na škodcu likvidačne.

6. K žalobe žalobcovia 1./ a 2./ pripojili zdravotnú dokumentáciu žalobcu 2./ z Špecializovanej detskej rehabilitačnej nemocnice ŠLÚ Marína, š.p.; z Špecializovaného liečebného ústavu Marína, š.p.; z Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou BB – Resuscitačná starostlivosť; z Detskej fakultnej nemocnice s poliklinikou BB – Klinika detskej chirurgie – Väčšie deti; lekársky nález od lekára pre ortopedickú protetiku; lekársku správu o absolvovaní psychiatrického vyšetrenia; lekársku správu z Ambulancie pediatrickej neurológie, Ambulancie pediatrickej oftalmológie 1, Ortopedickej ambulancie; lekársku správu z rehabilitačného vyšetrenia; z Ambulancie pediatrickej kardiológie; Trestný rozkaz OS BB č.k. 6T/12/2022 – 431 zo dňa 13. 06. 2022, právoplatný dňa 28. 06. 2022; uplatnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy voči žalovanému zo dňa 15. 02. 2022; odpoveď žalovaného zo dňa 09. 03. 2022; výpis z LV č. XXX, k.ú. K.; Darovaciu zmluvu zo dňa 25. 02. 2020; fotodokumentáciu p. E. B. s žalobcami 1./ a 2./ o spoločnom trávení času od r. 2005 – 2021; zdravotnú dokumentáciu p. E. B. o absolvovaní liečenia v Onkochirurgickej ambulancii Mammacentra sv. Agáty ProCare, a.s. a prepúšťaciu správu z Slovenských liečebných kúpeľov Turčianske Teplice, a.s. /č.l. 10 – 80/.

7. Dňa 17. 04. 2023 bol súdu doložený rozsudok OS BB č.k. 38P/34/2023 – 46 zo dňa 04. 04. 2023, právoplatný dňa 06. 04. 2023, ktorým súd schválil právny úkon žalobcu 1./, ktorým udelil plnomocenstvo dňa 05. 10. 2022, právnemu zástupcovi žalobcov 1./ a 2./ na zastupovanie malol. žalobcu 2./ v tomto konaní.

8. Postupom podľa § 167 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len „CSP“/, súd doručoval žalobu spolu s prílohami žalovanému, ktorý podaním zo dňa 08. 06. 2023 považoval žalobcami 1./ a 2./ uplatnené sumy nemajetkovej ujmy za neprimerané a v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou, pričom poukázal na rozsudok KS v Žiline sp. zn. 9Co/256/2013, sp. zn. 5Co/16/2020, rozsudok KS v Prešove sp. zn. 7Co/14/2020 a doložil prehľadnú tabuľku JUDr. Roberta Šorla o výškach súdom priznávaných náhrad nemajetkových ujm v obdobných prípadoch /č.l. 110 – 128/. Žalovaný tvrdil, že žalobcovia 1./ a 2./ v žalobe žiadnym spôsobom nezdôvodňujú výšku uplatnených nárokov. Opis zásahu do osobnostných práv je len všeobecný, uplatniteľný takmer na všetky prípady smrteľných dopravných nehôd. Žalovaný chápe, že prísť o manželku/matku, je traumatizujúce a táto trauma môže byť znásobená náhlou a tragickou smrťou, ale to nie je dôvodom na priznanie nemajetkovej ujmy v akejkoľvek výške. Žalovaný navrhol uzavretie mimosúdnej dohody, ktorej predmetom mala byť náhrady nemajetkovej ujmy každému z nich vo výške 10.000,- Eur.

9. Podaním doručeným súdu dňa 30. 08. 2023 sa na výzvu súdu v zmysle § 167 ods. 3 CSP, vyjadrili žalobcovia 1./ a 2./, ktorý zotrvali na svojej argumentácii v podanej žalobe. Uzatvoreniu mimosúdnej dohody sú prístupní, pokiaľ žalovaný nebude za každú cenu zotrvávať na doposiaľ navrhovanej výške nemajetkovej ujmy.

10. Vyjadrenie žalobcov 1./ a 2./ bolo žalovanému doručené 13. 02. 2024, ktorý podaním zo dňa 26. 02. 2024 (§ 167 ods. 4 CSP) uviedol, že aj naďalej trvá na tom, že žalobcami 1./ a 2./ uplatnená výška nemajetkovej ujmy je neprimeraná a nepreukázaná.

11. Súd v spore určil termín pojednávania na deň 12. 08. 2024, po otvorení ktorého, po márnom pokuse o zmier, žalobcovia 1./ a 2./ zobrali žalobu späť v časti, u žalobcu 1./ vo výške 70.000,- Eur a u žalobcu 2./ vo výške 60.000,- Eur. Žalovaný so späťvzatím súhlasil. Na základe dispozitívneho úkonu žalobcov 1./ a 2./ súd tretím výrokom rozhodnutia, postupom podľa § 145 ods. 2 CSP, zastavil konanie v časti o náhradu škody vo výške 130.000,- Eur. Následne súd v spore vykonal pojednávanie dňa 11. 11. 2024, na ktorom vypočul žalobcami 1./ a 2./ navrhnutých svedkov a toto pojednávanie bolo odročené na 11. 12. 2024, za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej postupom podľa § 219 ods. 2 CSP.

12. Po právnej stránke súd spor posúdil podľa nižšie uvedených zákonných ustanovení.

13. Podľa § 11 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník /ďalej len „OZ"/, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.
14. Podľa § 13 ods. 1 OZ, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

15. Podľa § 13 ods. 2 OZ, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

16. Podľa § 13 ods. 3 OZ, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

17. Podľa § 16 OZ, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.
18. Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
19. Podľa § 420 ods. 3 OZ, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.
20. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov /ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z."/, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.
21. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví, inej ujmy a nákladov pri usmrtení.

22. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody vrátane inej ujmy uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať; ak ide o škodu vrátane inej ujmy spôsobenú motorovým vozidlom jazdnej súpravy tvorenej ťažným vozidlom a prípojným vozidlom, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo voči poisťovateľovi, ktorý poistil prípojné vozidlo, ak ťažné vozidlo nie je možné identifikovať.
23. Podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ľudských právach a slobodách, každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

24. Podľa čl. 16 ods. 1 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky /ďalej len „Ústava SR"/ nedotknuteľnosť osoby a jej súkromia je zaručená. Obmedzená môže byť len v prípadoch ustanovených zákonom.
25. Podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.
26. Súd v spore vykonal dokazovanie žalobou a jednotlivými vyjadreniami, výsluchom žalobcu 1./, výsluchom svedkov a listinnými dôkazmi predloženými sporovými stranami, a zistil nasledovný skutkový stav.

27. Žalobcovia 1./ a 2./ prišli pri dopravnej nehode dňa 12. 06. 2021 o manželku a matku p. E. B., ktorá na mieste nehody zraneniam nezlučiteľným so životom podľahla. V čase nehody mala nedožitých 42 rokov. Obaja žalobcovia boli priamymi účastníkmi dopravnej nehody, pri ktorej utrpeli zranenia rôzneho

charakteru. Škodovú udalosť v obci Harmanec spôsobil vodič vozidla p. F. B., ktorý bol za prečin usmrtenia a ublíženia na zdraví odsúdený trestným rozkazom OS BB č.k. 6T/12/2022 – 431 zo dňa 13. 06. 2022. Spoluzavinenie žalobcov 1./ a 2./ a poškodenej p. E. B. na dopravnej nehode, bolo vylúčené. Žalobcovia 1./ a 2./ boli s nárokom na náhradu škody odkázaní trestným súdom na civilné konanie. Nárok na náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňujú z povinného zmluvného poistenia škodcu, ktorého vozidlo bolo v čase nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z., s odkazom na rozsudok Súdneho dvora Drozdovs C-277/12 a rozsudok NS SR sp. zn. 6MCdo/1/2016 zo dňa 31. 07. 2017.

28. Žalobca 1./ ako manžel p. E. B., mal v čase nehody 43 rokov, s p. E. B. spolu žili 21 rokov, pričom boli aktívny pár, ktorí sa spoločne venoval športovému vyžitiu (bicykel, lyže, turistika), boli kultúrne a spoločensky aktívni, pravidelne sa stretávali s členmi najbližšej rodiny. Žalobca 1./ a všetci predvolaní svedkovia ich manželstvo hodnotili ako šťastné a harmonické, priam ideálne fungujúce so vzájomnou podporou, či už v bežných veciach, ale aj pri športových aktivitách, ktorým sa žalobca 1./ venoval na amatérskej úrovni. V manželstve nemali väčšiu krízu ani problémy. Smrťou manželky stratil oporu, zmysel života a výraznú zložku jeho života, uvažoval nad koncom života. Ich spoločný život hodnotil od začiatku spolužitia ako veľmi aktívny, keď po pracovnom týždni trávili spoločný čas na chalupe v Moštenici, alebo u jeho rodičov v Lučatíne. Spoločne viedli aj pestrý spoločenský a kultúrny život, účasťou na zábavách a plesoch, spoločne s rodinnými príslušníkmi a blízkymi priateľmi. Podľa výpovedí svedkov, si žalobca 1./ spolu s manželkou život užívali. S manželkou ich zoznámila rodinná priateľka p I. L. v r. 2000, kde od počiatku bývali v byte spolu s rodičmi manželky a v r. 2004 si zakúpili vlastný byt. V r. 2006 uzatvorili manželský zväzok a v r. 2011 sa im narodil syn A. – žalobca 2./. Plánovali stavbu rodinného domu v Lučatíne na pozemkoch, ktoré žalobcovi 1./ darovala jeho matka p. K. B., darovacou zmluvou zo dňa 25. 02. 2020. M. E. B. v r. 2005 – 2010 popri zamestnaní vyštudovala vysokú školu na UMB BB – odbor andragogika a žalobca 1./ vyštudoval vysokú školu v r. 2010 – 2015 na UMB BB – fakulta telesnej výchovy a športu. M. E. B. bola spoločne s žalobcom 1./ na vysokej pracovnej úrovni so spoločenským postavením. M. E. B. pracovala pre úmrtím na Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici, pričom v práci bola mimoriadne obľúbená a priateľská, čo potvrdila jej kolegyňa a rodinná priateľka p. K. B.. Žalobca 1./ od počiatku zamestnania v PZ SR pôsobil ako dopravný inžinier s oblasťou pôsobenia – analýza dopravných nehôd. Po dopravnej nehode zmenil pôsobisko na vlastnú žiadosť a momentálne pracuje vo sfére kontrolného systému PZ. Po úmrtí manželky, žalobca 1./ zažíva nevyčísliteľnú stratu, svoj psychický stav po nehode riešil s psychológom v práci v rámci Policajného zboru. Každú nedeľu navštevuje manželkin hrob. Nepochopiteľnosť celej tragickej udalosti je u žalobcu 1./ umocnená tým, že nebohej manželke sa podarilo prekonať onkologické ochorenie prsníka, čo ešte viac umocnilo a posilnilo vzťahy v rodine a v konečnom dôsledku manželka zahynula pri tom, čo mali spoločne najradšej – bicyklovanie a tak radosť z prekonania choroby vystriedala bolesť nad stratou života.

29. Žalobca 2./ bol synom p. E. B. a mal v čase dopravnej nehody 10 rokov, teda išlo o dieťa v mladšom školskom veku. Žalobca 2./ utrpel pri škodovej udalosti zranenia rôzneho charakteru, ktoré si vyžadovali jeho niekoľko týždňov trvajúcu hospitalizáciu a následnú rehabilitáciu. Po dopravnej nehode žalobca 2./ navštívil detského psychiatra, pričom mu bola diagnostikovaná akútna stresová reakcia. Žalobca 2./ navštevuje súkromného psychológa a kvôli zhoršeniu prospechu v škole po dopravnej nehode, aj školského psychológa. Žalobca 2./ je nesústredený, podráždený a precitlivený. Podľa výpovedí žalobcu 1./ má žalobca 2./ problém s akceptovaním autorít, jeho správanie možno hodnotiť ako benevolentné a začal používať nadávky, čo môže byť spôsobené aj zraneniami, ktoré utrpel pri dopravnej nehode (žalobcovi 1./ to potvrdil lekár). Podľa výpovedí svedkov a žalobcu 1./ je nepochybné, že žalobca 2./ zažil stratou matky ťažkú traumu s ktorou sa bude len ťažko vyrovnávať po zbytok života. Žalobca 1./ ako otec žalobcu 2./ uviedol, že ako dieťa vyrastal v ideálnej rodine. Svedkyňa A. C. potvrdila, že žalobcovi 2./ sa snaží nahradiť nebohú matku, do detskej duše nevidí ale je zrejmé, že žalobcovi 2./ mama chýba, keď vyžaduje pohladenie, pritúlenie. Strata matky je v prípade žalobcu 2./ umocnená tým, že má celý život pred sebou a o druhého rodiča prišiel v čase v ktorej sa formuje a vyvíja jeho osobnosť do budúcna. Nebohá E. B., sa podľa všetkých vypočutých svedkov snažila byť vzornou matkou, keď sa spoločne so žalobcami venovali rôznym športovým aktivitám (lyžovanie, bicyklovanie, dovolenky pri mori), ešte počas materskej dovolenky, ktorú trávila spoločne so svedkyňou K. B., organizovala rôzne detské oslavy, vypekanie perníkov, návštevy „krtkovej muziky“.

30. V spore súd vyhodnotil ako nesporné (§ 151 CSP), že žalobcovia 1./ a 2./ vo veci disponujú aktívnou legitimáciou a teda sú nositeľmi prislúchajúceho hmotného práva v zmysle § 11 a § 13 OZ.

Bolo nepochybné, že p. E. B. bola manželkou žalobcu 1./ a matkou žalobcu 2./ a žili spolu v spoločnej domácnosti. Všetci boli účastníci dopravnej nehody dňa 12. 06. 2021, pri ktorej p. E. B. prišla o život. S nárokom na náhradu škody boli žalobcovia odkázaní trestným súdom na civilný proces Trestným rozkazom OS BB sp. zn. 6T/12/2022 zo dňa 13. 06. 2022. Rovnako žalovaný je pasívne legitimovaným subjektom, pretože v čase dopravnej nehody (12. 06. 2021) mal vinník dopravnej nehody p. K. Chrenko svoje motorové vozidlo povinne zmluvne poistené u žalovaného, preto žalobcom prislúcha právo domáhať sa svojho nároku na náhradu nemajetkovej ujmy z poistenia zodpovednosti (§ 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z.). Žalovaný svoju pasívnu legitimáciu žiadnym spôsobom nenamietal, preto súd iba okrajovo uvádza odkaz na rozsudok NS SR sp. zn. 6MCdo/1/2016 z 31. 07. 2017, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR ako judikát R 61/2018 v spojení s uznesením ÚS SR sp. zn. III. ÚS 666/2016 zo dňa 11. 10. 2016, v zmysle záverov ktorého, „škodou pre účely zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnou poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení, je aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla.“ Ďalším predpokladom na rozhodnutie o priznaní nemajetkovej ujmy v peniazoch, je vznik ujmy a posúdenie otázky, či v danom prípade nie je postačujúce morálna satisfakcia (§ 13 ods. 1 OZ). Po posúdení všetkých skutkových okolností daného prípadu, dospel súd k záveru, že morálna satisfakcia nie je postačujúca. Predpokladom pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je skutočnosť, že poskytnutie len morálnej satisfakcie, nie je dostatočné vzhľadom na závažnosť zásahu do osobnostných práv žalobcov 1./ a 2./. V danom prípade odstránenie následkov zásahov a obnovenie pôvodného stavu nie je možné vzhľadom na fatálnosť následkov, následky vyvolané smrťou blízkeho príbuzného, ktoré nie je možné žiadnym spôsobom zvrátiť, napraviť, či odstrániť. Samotné vedenie trestného konania, uloženie trestu a vykonanie trestu odsúdeným je pre žalobcov 1./ a 2./ formou morálnej satisfakcie, avšak nepostačuje vzhľadom na závažnosť zásahu – náhla a neočakávaná strata manželky a matky, ktorá predstavuje objektívne nezmerateľnú citovú ujmu. Na základe uvedeného, preto súd považuje dožadovanie sa finančného zadosťučinenia – náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch zo strany žalobcov 1./ a 2./ za plne dôvodné a oprávnené. V tomto smere sa žiada poukázať aj na skutočnosť, že ani samotný žalovaný, nárok žalobcov 1./ a 2./ nespochybňoval a jediným sporným momentom v konaní zostala medzi stranami sporu, výška priznanej nemajetkovej ujmy.

31. Predmetom ochrany osobnosti podľa § 11 OZ, sú najmä imateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka, pričom jednotlivé predmety ochrany osobnosti v občianskom práve predstavujú práva na ochranu života, zdravia, telesnej integrity, cti, ľudskej dôstojnosti, súkromia, mena a prejavov osobnej povahy. Občianskoprávna ochrana osobnosti nadväzuje na ústavné princípy. Ústava SR v čl. 14 a nasl., zakotvuje základné ľudské práva a slobody. Pokiaľ ide o právo na súkromie, toto zahŕňa širokú oblasť týkajúcu sa života v rodine, vzťahov k inej osobe, s ktorou je v úzkom citovom, priateľskom alebo obdobnom vzťahu. Ústava SR, poskytuje ochranu tak právu na súkromný ako aj rodinný život. Zákon neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu do osobnostných práv, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti (rozsudok KS v BB sp. zn. 12Co/465/2014 z 30. 07. 2015). Pod právom na rodinný život je potrebné chápať právo na udržiavanie a rozvíjanie vzájomných citových, morálnych a sociálnych väzieb medzi najbližšími osobami a konanie ktoré je spôsobilo násilné pretrhnutie týchto väzieb stratou člena rodiny, je konaním nesúcim znaky neoprávneného zásahu do chránených osobnostných práv pozostalých členov rodiny (rozsudok Súdneho dvora EÚ z 24. 10. 2013 vo veci C-22/12 B.W. proti D.U. a Q.W.)
32. Súd sa stotožnil s názorom žalobcov, že žalovaným ponúkanú sumu nemajetkovej ujmy, pre každého po 10.000,- Eur, nie je možné považovať za adekvátnu utrpenej strate. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch, je určovaná súdom voľnou úvahou, ktorý musí prihliadať na zákonné kritéria závažnosti vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv došlo. Súdom určená výška musí zohľadňovať všetky individuálne okolnosti daného prípadu, musí byť v súlade s požiadavkou spravodlivosti, na strane poškodených nesmie spôsobovať bezdôvodné obohatenie a pre povinného nemá mať likvidačné následky. Súd podotýka, že priznaním náhrady nemajetkovej umy v peniazoch pre pozostalých príbuzných, nejde o snahu súdu o ohodnotenie, resp. vyčíslenie hodnoty života, ale práve naopak funkcia, ktorú v spoločnosti plní nemajetková ujma, slúži na zmiernenie psychických a fyzických utráp, žiaľu, smútku a bolesti pri narušení rodinných vzťahov.

33. Okolnosti, ktoré je potrebné preskúmať na strane poškodeného, môžu byť podľa rozvíjajúcej sa doktríny najmä: a) intenzita vzťahu žalobcu so zomrelým, b) vek zomrelého a pozostalých, c) otázka hmotnej závislosti pozostalého na zomrelej osobe, d) prípadne poskytnutie inej satisfakcie. Pre výšku náhrady je kvalita vzájomného vzťahu žalobcu so zomrelým kľúčová. Psychická bolesť zo straty veľmi blízkeho človeka je často vnímaná ako neznesiteľná, fyzická, obmedzujúca ostatné aktivity pozostalého, mnohokrát prerastajúca až do duševného ochorenia. Pri zohľadnení veku pozostalého sa odlišuje, nakoľko je prežívaná strata novorodenca jeho rodičmi, strata rodiča jeho deťmi, alebo strata osoby dôchodkového veku jeho vnúčatami. Dôležitú úlohu hrá aj pocit zodpovednosti rodiča za svoje deti. Strata osoby, na ktorej je pozostalý príbuzný existenčne závislý, sa negatívne prejaví aj vo sfére osobnostného prežívania. Iná forma satisfakcie ako peňažná (napr. ospravedlnenie zodpovednej osoby) síce nemôže byť sama o sebe dostatočná, jej poskytnutie a následné posúdenie významu však môže prehovoriť do zníženia peňažného zadosťučinenia (z nálezu ÚS SR ČR sp. zn. I.ÚS 2844/2014 zo dňa 22. 12. 2015).

34. Úmrtím manželky žalobcu 1./, s ktorou zdieľal spoločný život 21 rokov nedošlo k narušeniu, ale k nezvratnému násilnému skončeniu manželského a partnerského života. Žalobca 1./ pri dopravnej nehode, ktorej bol priamym účastníkom, stratil životnú partnerku a matku ich jediného spoločného dieťaťa vo veku, kedy si pri pomerne samostatnom dieťati život užívali, či už po stránke, spoločenskej, kultúrnej alebo športovej. Žalobca 1./ prišiel o partnerku v čase, keď dochádzalo k realizácii a napĺňaniu manželského a rodinného života, k budovaniu a rozvoju citových väzieb, rodiny, zázemia pre jej fungovanie, k narodeniu a výchove maloletého syna. Z výpovedí samotného žalobcu 1./, ale aj svedkov, mal súd skutočne za preukázané, že sa jednalo o mimoriadne aktívny manželský pár, ktorý k takému prístupu k životu viedol aj spoločné dieťa – žalobcu 2./ Manželstvo žalobcu 1./ predvolaní svedkovia, či už priamo z rodinného prostredia (brat žalobcu 1./, sestra nebohej), alebo z okolia kamarátov (rodinné kamarátky), hodnotili ako harmonické, so vzájomnými hlbokými citovými väzbami a porozumením, také, ktoré im mohol „každý závidieť“. Plánovanie ďalšej spoločnej budúcnosti bolo súdu preukázané darovacou zmluvou na pozemky, za účelom stavby spoločného rodinného domu, čo preukázala svojou výpoveďou aj svedkyňa K. B.. Navyše bolestivá strata manželky, bola u žalobcu 1./ umocnená tým, že v roku 2016 úspešne prekonala onkologické ochorenie a tak radosť z prekonania choroby, bohužiaľ zmarila nezmyslená smrť. Je nepochybné, že žalobca v produktívnom veku 42 rokov stratil nielen životnú partnerku, ale aj matku spoločného syna, a preto je ochudobnený o ďalšiu možnosť zdieľania partnerského, manželského, i spoločného rodičovstva. Na výchovu v tom čase 10 ročného syna zostal sám, a preto musel zastať tak rolu otca ako i rolu matky a pri uvedenej mimoriadne významnej strate musel byť oporou aj pre maloleté dieťa, a to ako psychickou, emocionálnou, tak i oporou v oblasti materiálneho zabezpečenia, keď na neho jediného bolo výživou odkázané dieťa vo veku 10 rokov, ktoré malo pred sebou v danom čase perspektívu celého ďalšieho vzdelávania. Celkový zásah v súkromnom živote žalobcu 1./ sa odrazil aj v jeho pracovnom živote, keď po nehode, bol na vlastnú žiadosť preradený na iný odbor v Policajnom zbore, nakoľko vzhľadom k tomu, že bol priamym účastníkom nehody a pracovne zaradený na analýze dopravných nehôd, nebolo ďalej v jeho silách pôsobiť ako dopravný inžinier na úseku dopravných nehôd. Žalobca 1./ sa pod následkom tragických udalostí, ktoré nastali pritom, čo mali s manželkou najradšej – bicyklovanie, prestal tejto aktivite venovať. Stratou manželky, utrpel žalobca 1./ mimoriadne významný, veľmi hlboký a nereparovateľný zásah vo svojom súkromnom, spoločenskom a pracovnom živote. V jeho živote táto udalosť spôsobila zmenu v rodinných rolách, kedy musel na seba prebrať starostlivosť o celú domácnosť a syna, začal sa spoločensky izolovať, prestal sa venovať športovým aktivitám a musí sa postupne psychicky vyrovnávať s ťažkou životnou situáciou, ktorú zo svojho života nevytláča.

35. Poukazujúc na všetky vyššie popísané následky, ktoré sa dotkli žalobcu 1./ tak po stránke, súkromného, rodinného a pracovného života, dospel súd k názoru, že žalobcom 1./ požadovaná výška nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 30.000,- Eur, je plne dôvodná. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na primeranosť priznanej nemajetkovej ujmy v peniazoch vzhľadom k rozhodovacej praxi odvolacieho súdu, keď Krajský súd v Banskej Bystrici v spore sp. zn. 12Co/465/2014 z 30. 07. 2015 - priznal pozostalej manželke 33.500,- Eur; sp. zn. 11Co/139/2019 z 27. 02. 2020 - pre pozostalú manželku suma 35.000,- Eur a sp. zn. 11Co/13/2022 z 20. 10. 2022 pre pozostalú manželku suma 20.000,- Eur. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/60/2016, vyplýva, že manželovi nebohej bolo priznaných z požadovaných 90.000,- Eur suma 45.000,- Eur.

36. Žalobca 2./ prišiel o mamu vo veku 10 rokov, teda v čase kedy je prítomnosť aj ženského vzoru v živote dieťaťa mimoriadne významná. Bol vo veku, kedy si už uvedomoval, aká je mama v jeho živote nenahraditeľná, a nesporne celej situácii chápal. Žalobca 2./ v tom čase, už veľmi citlivo vnímal uvedený nenapraviteľný zásah tým, že v danom období prežíval a nepochybne si uvedomoval fungujúcu rodinu a v širšom chápaní, uvedomoval si prítomnosť a nezastupiteľnosť matky vo svojom živote. Denne s ňou prežíval svoj život či už po stránke školských úspechov a povinností, ale aj pri formovaní jeho osobnosti. Zároveň bol vo veku, kedy mal s mamou vybudovaný silný citový vzťah. Matka nie je rodičom, ale často aj emocionálnou oporou, zdrojom lásky, opory, stability a bezpečia. Žalobca 2./ tak bol zbavený nenahraditeľného vzťahu, ktorý zohrával kľúčovú úlohu v jeho emocionálnom vývine, každodennom živote a budúcnosti. Tento vzťah bol pre syna jedinečný a založený na dôvere, blízkosti a podpore, ktorú matka poskytovala vo všetkých oblastiach života, či už išlo o starostlivosť, vedenie, alebo neustálu prítomnosť v dôležitých životných momentoch. Z vykonaného dokazovania, najmä z výpovedi žalobcu 1./, svedkov a predložených fotografií (č.l. 49 – 62), mal súd za preukázané, že p. E. B. sa snažila viesť k aktívnemu životu, aj ich maloletého syna. Je nesporné, že od útleho veku sa spoločne venovali rôznym aktivitám - krtkova muzika, detské oslavy, vypekanie perníkov, turistika, lyžovanie, bežky, bicykel a spoločné dovolenky pri mori. Súd sa stotožnil aj s tvrdením žalobcu 1./, že aj napriek tomu, že sa snaží žalobcovi 2./ vynahrádzať stratu matky, vždy bude v pozícii jeho otca a tak sa k nemu aj žalobca 2./ správa. Skutočnosť, že žalobcovi 2./ mama chýba, potvrdila aj svedkyňa A. C., ktorá bola sestrou nebohej a je krstnou mamou žalobcu 2./. Svedkyňa uviedla, že žalobca 2./ má doteraz telefón nebohej a pokiaľ je u nej s jej deťmi, potrebuje prejavy citov. Bez potreby osobitného dokazovania, je súd presvedčený, že žalobca 2./ náhlou a nevysvetliteľnou stratou matky utrpel vážnu ujmu, ktorá sa prejavila jednak na jeho psychickom stave, keď doteraz potrebuje odbornú psychologickú pomoc. Psychická ujma sa u žalobcu 2./ prejavila pretrvávajúcim smútkom, zúfalstvom a beznádejou. Strata matky mala negatívny vplyv na školské výsledky žalobcu 2./. Pred tragédiou žalobca 2./ dosahoval dobré výsledky v škole, čo potvrdil žalobca 1./, čo svedčalo o jeho sústredenosti, motivácii a schopnosti zvládať školské povinnosti. Po strate matky, žalobca 2./ začal vykazovať problémy so sústredením a nedokázal sa koncentrovať na vyučovanie. Je zrejmé, že smútok a strata matky pravdepodobne negatívne ovplyvnili aj schopnosť žalobcu 2./ zvládať bežné školské aktivity. Od tragickej udalosti sa pomaly so žalobcom 1./ vracajú k športovým aktivitám, ktoré vynechávali kvôli doliečeniu sa žalobcu 2./ z následkov dopravnej nehody.

37. Prihliadajúc na všetky okolnosti, ktoré spôsobili v živote žalobcu 2./ ujmu, dospel súd k záveru, že suma 40.000,- Eur je primeraná, pretože žalobca 2./ bude znášať následky tragickej udalosti po celý zvyšok života, bude vyrastať, dospievať bez prítomnosti najdôležitejšej osoby v jeho živote a žalobca bude žiť s pocitmi ochudobnenia v citových a rodinných sférach jeho života, či už počas bežných dní, alebo počas významných okamihov v jeho živote, kedy sú momenty rodinného zdieľania a strádanie prítomnosti preciťované obzvlášť intenzívne. Nemajetková ujma, ktorú utrpel syn nepredstavuje len minulosť, ale aj budúcnosť, ktorá bude navždy poznačená chýbajúcim vzťahom, prítomnosťou a láskou matky. Súd zohľadnil, pri určení výšky nemajetkovej ujmy tú skutočnosť, že maloletý stratil mamu v čase, kedy má celý život pred sebou. Strata matky ako druhej živiteľky rodiny sa nepochybne negatívne prejavila aj na materiálnom zabezpečení žalobcu 2./, t.j. došlo k zníženiu štandardu rodiny s priamym dopadom na maloleté dieťa v nej vyrastajúce. Neprítomnosť matky viedla k zníženiu rodinného príjmu a schopnosti zabezpečiť rovnakú kvalitu života, na aké bolo dieťa zvyknuté. Súd preto pri rozhodovaní zohľadnil aj materiálny aspekt straty jedného z rodičov a pre dieťa ktoré je doposiaľ odkázané výživou už iba na jedného z rodičov, priznal sumu nemajetkovej ujmy vyššiu ako pre pozostalého manžela – žalobcu 1./.

38. Súd zhodne ako pri žalobcovi 1./, aj v prípade žalobcu 2./ poukazuje na porovnateľnú rozhodovaciu prax odvolacieho súdu – Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý v rozhodnutiach sp. zn. 14Co/25/2023 z 17. 10. 2023 priznal maloletému po nebohom sumu 50.000 Eur a sp. zn. 12Co/465/2014 z 30. 07. 2015 priznaná nemajetková ujma pre maloletého vo výške 33.500,- Eur.

39. Súd len podotýka, že procesná obrana žalovaného založená na tom, že intenzita vzťahov aj v širšej rodine, sa po strate p. E. B. nezmenila a preto nie je daný následok, súd nemôže prihliadať. Stav, že rodinu táto tragická udalosť ešte viac zomkla a sú žalobcom 1./ a 2./ nápomocní, nemôže byť v žiadnom prípade na ujmu žalobcom pri rozhodovaní o výške priznanej nemajetkovej ujmy. Zásah do života celej rodiny je nespochybniteľný a jeho intenzita mimoriadne významná.

40. Na základe všetkých vyššie uvedených skutkových okolností prípadu, súd dospel k názoru, že u žalobcov 1./ a 2./ išlo o mimoriadne významný, veľmi hlboký a nereparovateľný zásah do práva na súkromie, nevynímajúc právo na rodinný život. Po zhodnotení všetkých špecifických okolností daného sporu, považuje súd výšku priznanej nemajetkovej ujmy za primeranú, adekvátnu spôsobeným následkom a predstavuje primerané zadosťučinenie za spôsobený nenapraviteľný následok.

41. V prípade lehoty na plnenie, súd vyhovel žalobnému návrhu žalobcov 1./ a 2./ (§ 232 ods. 3 CSP) a pri žalovanom nároku určil lehotu na plnenie 15 dní.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru je úspechu vo veci.
43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
44. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
45. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tak, že žalobcom 1./ a 2./ priznal 100 % - ný nárok na náhradu trov konania, pretože boli so svojimi nárokmi na nemajetkovú ujmu v požadovaných výškach plne úspešní. Neušlo pozornosti súdu, že žalobca 1./ zobral žalobu späť v časti sumy 70.000,- Eur a žalobca 2./ v časti sumy 60.000,- Eur. Súd na základe týchto skutočností rozhodol o zastavení konania v tejto časti. Ani za tejto okolnosti, nepriznal žalobcom zavinenie na zastavení konania v časti sumy spolu 130.000,- Eur, pretože rozhodnutie súdu v danej veci záviselo od voľnej úvahy súdy o výške priznanej sumy nemajetkovej ujmy. To znamená, aj keby žalobcovia neučili dispozitívny úkon späťvzatia žaloby a súd by prípadne ich žalobu v tejto časti zamietol, neboli by v tejto časti sumy neúspešní. Žalobcov totiž nemožno zaťažiť procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu na základe úvahy súdu alebo na základe znaleckého dokazovania (nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 399/2019 z 15. 04. 2020). V prejednávanej veci výška plnenia závisela výlučne od úvahy súdu a bola limitovaná výškou uplatneného nároku.

Poučenie:

Proti tomuto súdnemu rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia tohto rozhodnutia na Okresnom súde Banská Bystrica vo vyhotovení dvojmo (2). (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/95 Z.z. a noviel – Exekučný poriadok.

V C. C. dňa 11. 12. 2024

JUDr. Dominika Rejdovianová

s u d c a
Za správnosť vyhotovenia:
Jaroslava Sokolová